

Spørgsmål 148 a:

Udvalget udbeder sig oplysning om de faktiske beskatningsprocenter i de kommuner, som indgår i besvarelsen af spørgsmål 148.

Svar (november 1973):

Beskatningsniveauerne i de kommuner, der indgår i besvarelsen af spørgsmål 148, fremgår for årene 1972-73 og 1974-75 af medfølgende bilag.*)

Den enkelte kommunes beskatningsniveau beregnes som udskrivningen af kommunal indkomstskat og grundskyld i procent af den kommunale skalaindkomst med tillæg af 20 pct. af den afgiftspligtige grundværdi.

Spørgsmål 148 b:

Under henvisning til den fortsatte besvarelse af spørgsmål 148 spørges, om en omlægning som den omhandlede ville have indflydelse på den udligning over for kommuner og amter, som finder sted ved tilskud beregnet efter skattegrundlaget. Hvis spørgsmålet må besvares benægtende, spørges, hvorledes man i så fald kunne imødegå den skævfordeling, som fremgår af tabellerne.

Svar (november 1973):

I overensstemmelse med principperne i lov om kommunal udligning samt i det skattegrundlagstilskud, som amtskommunerne oppebærer i henhold til kapitel I i lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner, bestemmes den enkelte kommunes (amtskommunes) tilskud dels af den samlede kommunale (amtskommunale) udskrivning af indkomstskat og grundskyld, dels af forholdet mellem den enkelte kommunes (amtskommunes) beskatningsgrundlag pr. indbygger og det tilsvarende gennemsnit for samtlige kommuner (amtskommuner).

Da disse beregningsfaktorer ikke påvirkes af en eventuel omlægning til tilskud efter udgiftsbehovskriterier af en andel af statsrefusionen af kommunernes udgifter til invalide-, enke- og førtidspension, påvirker en sådan omlægning følgelig ikke udligningerne mellem kommuner og amtskommuner.

Da det for tiden er under overvejelse at

omlægge såvel sygehusrefusionen som procentrefusionen inden for hele undervisningssektoren til tilskud efter udgiftsbehovskriterier, neutraliseres den „skævdeling“, som en delvis omlægning af invalide-, enke- og førtidspensionsrefusionen giver anledning til, formentlig fuldt ud af disse omlægninger, der gennemgående vil indebære økonomiske fordele for de mindre velstillede egne af landet.

Som det i øvrigt delvis fremgår af bilaget til svaret på spørgsmål 148 a, synes de tidligere eksisterende egnsvise forskelle i skattebyrden efterhånden at være udlignet.

Spørgsmål 149 a:

Ministerens kommentar til vedlagte skrivelse fra Holger Hansen M.F. af 2. november 1973 udbedes. (Udvalgets bilag F. 9.-bil. 130).

Svar (november 1973):

I nævnte skrivelse er givet udkast til nye regler omkring tilsynet med døgninstitutioner, såvel amtslige som kommunale. Det foreslås, at der ved hver døgninstitution oprettes et tilsynsråd efter nærmere angivne regler.

Som nævnt i svaret på spørgsmål 149 finder socialministeriet det betænkeligt, at formen for varetagelse af tilsynsopgaverne vedrørende døgninstitutionerne læses fast i en lovtæst. Ministeriet har henvist til, at man derved pålægger de kommunale og amtskommunale myndigheder pligt til at oprette et særligt tilsynsorgan for en række døgninstitutioner, for hvilke der efter de gældende regler ikke har været eller ikke længere er sådanne organer. Endvidere har man peget på, at lovbestemmelser om sammensætningen vil forhindre de kommunale myndigheder i at finde frem til smidigere og mere hensigtsmæssige løsninger, f. eks. et tilsynsråd for flere ensartede institutioner. Det foreliggende udkast giver ikke mulighed for sådanne smidige løsninger, og ministeriet finder fortsat, at der ikke bør gives lovregler på dette område.

Der er derimod intet til hinder for, at den myndighed, der har ansvaret for tilsynsvirksomheden, vælger at formidle kontak-

*) Udeladt her.